

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 12. desember 1946.

Nr 48

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 7. desember.

Fremdeles ganske bra sildefiske i Troms.

De første eksemplarer av skrei tatt på havet utover Gryllefjord.

Fisket i uken som endte 7. desember var som foregående uke delvis værhindret. På ny gir fiskeforholdene i Nord-Norge et bedre inntrykk enn de tilsvarende i Sør-Norge. Fetsild- og småsildfisket i Troms er fremdeles ganske bra, og det fiskes også noe på Helgeland og i Nord- og Sør-Trøndelag. Bankfisket på Vestlandet og Møre hadde noen få driftsdøgn med bra fangster. I Nord-Norge foregår det et meget godt bankfiske fra Vardø og Båtsfjord. Om håbrandfisket kan meddeles at dette var bra. Kystfisket er til dels bra. Rusefisket er muligens noe mindre enn før.

Fetsild- og småsildfisket.

Det har gjennom hele uken pågått et til dels godt sildefiske i fjorder i Sør-Troms. Det samlede ukeutbytte kan dreie seg om vel 20 000 hl sild. Det meste er snurpet på Dyrøysund, hvor ukefangsten var på mellom 9 og 10 000 hl. For øvrig har det foregått fiske på Lavangen, Salangen, Malangen, Sifjord, Kalfjord, Kvefjord og på Sørreisa. I Dyrøysund og Lavangen er det altoverveiende den senere tid levert til hermetikk til fabrikk på strekningen Trøndelag—Stavanger. Varen er 14—17 centimeters småsild beskrevet som gjennomgående i største laget. I Sifjord fiskes det fortrinnsvis krillblandet småsild, som leveres til sildoljeindustrien. I de øvrige fjorder er størrelsen 20—34 stk. pr. kg framherskende med leveranse til

agn og frysing for eksport. Det forekommer også mindre merker.

På Helgeland er der i ukens løp fisket ca. 7000 hl sild med snurping på Sjøna, Halsfjord, i Aldersundet, i Rana, Vefsen og ved Visten. Silden er til dels fet-sildblandet med opp til 40 prosent, for øvrig gjennomgående av størrelsen 20—34. Der leveres mest til frysing for eksport.

I Nord-Trøndelag ble det i uken tatt noen mindre mussafangster på Namsen, enn videre litt sild så vel på Namsen som i Nærøy. Ukefangsten kan dreie seg om tilsammen 5—600 hl.

„Fiskets Gang“'s redaksjon.

Cand. oecon *G. M. Gerhardsen*, som siden 1. januar 1946 har hatt den daglige ledelse av bladet, slutter med dette nummer som redaktør. Han skal fra nyttår overta en stilling i organisasjonen FAO, og har fått ett års permisjon fra sin stilling i Fiskeridirektoratet.

Redaksjonssekretær *W. Nitter Egenæs*, som blant annet skriver ukeoversiktene og gjennomgår de utenlandske tidsskriftene, og assistent *Lilli Bull*, som ordner med annonser og abonnement, vil begge fortsatt være knyttet til bladet.

I Sør-Trøndelag foregikk det en del fiske ved Levanger og i Åsenfjord, men fisket var mindre enn tidligere grunnet alt for lys måne. Ukefangsten er på 2000 hl, hvorav 300 hl fetsild, resten småsild. Ved Levanger ligger der 15 notbruk. Der er sild til stede, og fiskerne mener fisket tar seg opp igjen.

Lenger sør kan nevnes at det på ny har foregått litt mussafiske i Osterfjorden.

Vintersildfisket.

Det rustes nå for vintersildfisket. Forsøksdriving vil bli igangsatt — første gang i nordre distrikt for strekningen Halten—Sula natt til 11. desember.

Bankfisket.

Fra Måløy meldes det om en ukefangst på 231 tonn fisk. Der var 3—4 dagers godt driftsvær med gode fangster av pigghå og rundfisk på feltene om lag 30—50 kvartmil vest av land. Av ukefangsten nevnes 36 tonn lange, 9 tonn brosme, 180 tonn pigghå. Fra Ålesund meldes det om ca. 3 døgns driftsvær for Sunnmøre, med godt fiske på Botnane. Det er de midlere og mindre båter som drifter her, idet de fleste større fartøyer nå ruster seg for vintersildfisket. Fangstene var oppe i 5000 kg rundfisk og 2—3000 kg hå, skate etc. pr. tur. Ukefangsten for Møre er på 198 tonn, hvorav nevnes 26 tonn torsk, 49 tonn lange, 14 tonn brosme, 1,6 tonn kveite, 20 tonn skate og 64 tonn pigghå.

Fra Østfinnmark meldes det om meget godt fiske på banken for Båtsfjord og Vardø. Fangstene er oppe i 11—12 000 kg, men alminnelig på 8—9000 kg. Det meldes om en viss skort på avtak til ferskanvendelse, idet der blant annet er knapt om kassematerialer. Som kjent er prisene på fisk til ferskanvendelse høyere enn til salting og henging.

Skreifisket.

En kutter kom inn til Tromsø fra Fugløybanken sist i uken med 2300 kg kveite, men meldte at der ikke var tegn å se til skreien. Fra Gryllefjord framholdes det imidlertid at båter som har vært langt til havs har fått enkelte eksemplarer av skrei på line.

Håbrandfisket.

Håbranden begynner nå å sige opp under Norskekysten, idet ukens fiske hovedsakelig har foregått på Jærenrevet, dessuten litt på Vikingbanken. Der ble av 12 båter innbrakt 65 000 kg, fordelt på fangster på 1500 til 13 000 kg. Dessverre er fisken ennå ikke skipet på grunn av manglende rullende materiale ved jernbanen for forsendelse til Italia.

Kystfisket.

Fra Tromsø berettes det om godt linekveitefiske på Andfjorden med levering i Skrolsvik. Der tas fra 400 til 2000 kg pr. båt pr. natt. Om garnkveitefisket meldes om fangster på Malangen på 300 til 900 kg, for Stjernesund ved Harstad mindre fangster 300 til 500 kg. I omegnen til Tromsø foregår et til dels bra fjord- og kystfiske med et ukeutbytte for Tromsø by på 36 tonn, hvorav nevnes 17 tonn torsk og 14 tonn hyse, 3,3 tonn kveite. Sørøver drives for øvrig de vanlige kystfiskerier i den utstrekning værforholdene etc. tillater.

Rusefisket

Utbyttet den senere tid har vært litt slakkere. Den i siste uke transporterte fiskemengde er på knappe 100 000 kg.

Rekefisket.

De to siste ukedager var der driftsmuligheter for strekningen Egersund—Kristiansand, med et kvantum lørdag på 1500 kg. Prisene til fiskerne er meget gode — nærmere kr. 4 pr. kg.

Hummerfisket.

Det antas å ha gått bra med sesongåpningen for hummer i Nord-Rogaland, men en har ikke kvantumsoppgaver. Prisene er ytterligere noe strammet, idet der betales opp til kr. 8,30 pr. kg til fisker ved auksjonene. På Møre holder hummerfisket seg uvanlig bra. I siset uke oppgis den tilførte mengde til 7300 kg, priser kr. 4,50 à 5. Der eksporteres atskillig over Trondheim til Sverige.

Litteratur.

Dugal, Louis-Charles: L'entreposage des foies de morues. Progress rep. Atlantic st., Canada. No. 32 p. II 1942.

Dyer, W. J.: The salting of codfish. I and II. The influence of skin surface. Temperature, condition of fish and brine concentration. Progress rep. Atlantic st., Canada. No. 32 p. 6 and No. 33 p. 3 1942.

Wood, E. J. Ferguson: Agar-agar manufacture. Journ. councl sc. and industr. research Vol. 15, No. 4. Melbourne 1942.

Averter i „Fiskets Gang!”

Situasjonsrapporter for november 1946.

Fra fiskeriinspektøren i Finnmark, datert 3. desember:

Værforholdene har hele november vært hindrende for fisket. Agntilførselen har derimot vært tilfredsstillende. Der er mangel på kassemateriell og beholdningen på en del steder er snart oppbrukt. Is av pen tykkelse skjæres nå på de forskjellige vann. Mangel på redskaper gjør seg sterkt gjeldende, og mangelen på egnerbuer hindrer fiskerne fra andre fylker i å komme oppover. En del av de større fiskerfarkoster er opptatt med fraktning for gjenreisningen. Fra Vadsø opplyses at der ikke har vært tatt større fangster enn det som medgår til kokefisk. En del flyndre som ble oppfisket er blitt iset og sendt sørover. For Vardø er bankdriften fremdeles god med fangster på 4—12 000 kilo på 10—28 000 angler line, hvorav om lag halvparten pen hyse. Også bakkefisket har den siste tid gitt til dels gode fangster på fra 2—4000 kilo på 6—8000 angler line. Om lag 15 båter drifter for Vardø, og hertil kommer fiskerne fra Kiberg, Hamningberg og Skallelv som leverer sine fangster i Vardø. Omtrent all fisken er blitt fersk iset, men en del er saltet eller hengt grunnet mindre bra kvalitet. For Båtsfjord deltar 6—8 båter med fangster på 6—12 000 kilo på banken og 1000—4000 kilo i bakken, hvorav omtrent halvparten hyse. En mindre del av fangstene er blitt hengt eller saltet grunnet mindre bra kvalitet. For Berlevåg foregår det en del flyndrefiske. Seisnurpenotfisket er opphørt og linefisket har hittil ikke vært aktuelt. For Mehamn er der ingen drift av betydning og ingen deltakelse av fremmede fiskere grunnet mangel på egnerboder. Fra Kjøllefjord meddeles at seisnurpenotfisket i første halvdel av måneden foregikk med fangster på 12—14 000 kilo, som i sin helhet ble iset. For tiden drifter to båter med liner i bakken og får fangster på 2—3 000 kilo, overveiende torsk. For Honningsvåg foregår ingen særlig drift. De fleste større fiskefarkoster går i fraktfart. Fra Hammerfest meldes om ingen nevneverdig drift for Vestfinnmark. Seisnurpenotfisket er opphørt. Der foreligger ingen meldinger om sildeforekomster. Mangel på materialer til vinduer, dører og trapper i Østfinnmark har medført stans i arbeidet med oppføring av permanente hus.

Fra fiskeriinspektøren i Troms, datert 5. desember:

Været i november har vært ugunstig for fisket i hele distriktet. Dette har vært årsaken til at flere løsmener har drevet inn til kysten. Selv om minefeltene er fjernet i sin helhet må fiskerne fortsatt være forberedt på minefare. Deltakelsen i kyst- og bankfisket har vært meget liten. En del større båter har tross ugunstig vær drevet garnfiske etter kveite. Det har vært satt store forhåpninger til kveitefisket, men det har ikke svart til forventningene. Fisket på Malangen har helt siden kveitefiskets begynnelse gitt magre fangster. Høyeste fangst fra ett fartøy er 1000 kg, men vanlig fås bare 2—300 kg. Derimot har fisket oppe i Stjernøysund i Vestfinnmark gitt bedre fangster, men noen sikre tall kan på nåværende tidspunkt ikke gis. Deltakelsen har vært bra på dette fiskefeltet. For Malangen har deltakelsen vært liten og en del har avsluttet driften foreløpig, som lite lønnsomt. Nå er utrustningen til forestående skreifiske i full gang. Flere av de mest aktive fiskere er i Tromsø for å komplettere utrustningen, så som snøre, forsyn og angler samt iletau, bøyelykter m. m., og til dels også for ettersyn av båt og motor. Da det er svært vanskelig om

sliplass her, kommer det daglig klage fra båteiere som ikke tror de får sine farkoster i drift fra sesongens begynnelse. Fra Vestre Senja tilføres fryseriet her akkar som fryses og skal ligge klar til tiden er inne for bruk. Ingen fartøyer har hittil gjort forsøk etter skrei, men flere ligger klar for avgang. Hvor stor deltakelsen vil bli kan umulig ses på nåværende tidspunkt. Sildefisket har ikke vært nevneverdig i nordfylket, men fra Brøstadbotn og Dyrøysund meldes om åtte bruk som har tatt fangster fra 150—400 hl siste uke av november. Hjemmefiskerne har brukt sildegarn og fått 3—4 kasser pr. natt, men klager over dårlig og utslitt bruk. Isleveringen fra Jøkelfjord ble innstillet 14. november grunnet skjæris på fjorden, som hindret fartøyenes adkomst. Alle kjøperne hadde fylt sine lagre derfra, så en regnet med å ha nok til det ble is å få fra andre leveringsplasser. Tross dette har det i de siste dager av måneden vært vanskelig med is til Ytre Senja. En båt lastet for Italia lørdag ved kjølelageret 40 tonn filet, 200 kasser sild og 400 kasser frossen fisk.

Fra fiskeriinspektøren i Nordland, datert 4. desember:

Det har overveiende vært bedre værforhold i november og mer intens drift enn i oktober. Seifisket i Vesteålen er begynt, og fra Andenes meldes hittil oppfisket 295 000 kg sei. Mesteparten er iset, noe går til filetfabrikken i Melbu, og resten til innlandsk forbruk. Toppfangstene er på 2 netters garn 1400, gjennomsnitt 800 stykker og totalfangst på en dag 82 000 kg fin, fet sei. I fisket deltar 23 båter. Videre er der ilandbrakt i november 10 000 kg lange og brosm, 6700 kg kveite og 5300 kg håbrand, fordelt på 3—4 linebåter. Også for Bleik foregår det godt seifiske. Fra Bø meldes det opptatt i november 24 000 kg sei, overveiende til hjemmeforbruk, og ellers en del kveite og hyse samt småtorsk, alt til hjemmeforbruk. Der er meget akkar til stede i Vesterålen, og det er sluttet avtale med fryseriet i Melbu om frysing av akkar til agn for lofotfisket. Fra Værøy mldes det om bra torskefiske på jukse, men om en del værhindring. Det antas å være noe fisk til stede. Det foregår ellers en del snurrevadfiske i Lofoten, men fangstene er ikke større enn at de er medgått til hjemmeforbruk. Det foregår bra kveitegarnfiske langs innlandet Salten—Ofoten, vesentlig med småbåter, men det klages over bruksmangel til denne drift. Det har foregått hummerfiske i Tysfjord, og en del sei- og torskefiske på Saltstraumen, men ingen drift med nøter. Rusefisket drives i år helt nord til Fleinvær i Gildeskål — med jevnt bra utbytte. Fra Alstahaug meldes rusefisket noe avtakende mot slutten av måneden. På andre redskaper har driften vært liten. Agnforsyningen har vært dårlig, og der har delvis også vært værhindring. Der er sannsynligvis gode kveiteforekomster på Trænabanken å dømme etter D/S »Øistein Orre«s idrift i 5 døgn med fangst 14 000 kg kveite, men ingen nordlandfiskere driver på banken. Sildefisket på Helgelandfjordene Sjøra, Halsfjord, Vefsn, samt Glomfjord fortsetter med ujevne snurpenotfangster på 30—250 hl av sild størrelse overveiende 20—34 stk. pr. kg, som går til ising. Der har foregått stor avskipping av filet fra Melbu i den senere tid. Fiskernes agnfryseri på Ørnes kommer i drift over nyttår, og ventes å få betydning for agnforsyningen til lofotfisket. Den første damptråler som aktes drevet på samvirkebasis, er anskaffet til Nordland av Hadseløya Fiskarsamvirkelag, og ventes satt i drift til våren.

Fetsild- og småsildfisket 1/1 — 30/11 1946.

Anvendelse	Fetsild			Småsild		
	Nordre distrikt	Søndre distrikt	Total	Nordre distrikt	Søndre distrikt	Total
	hl	hl	hl	hl	hl	hl
Fersk eksport	4 468	22 849	27 317	13 179	48 918	62 097
Saltet	12 263	34 432	46 695	9 300	11 469	20 769
Hermetikk	26	491	517	2 951	20 592	23 543
Fabriksild	164 524	5 837	170 361	340 148	117 519	457 667
Agn	14 244	8 297	22 541	15 801	24 470	40 271
Fersk innenlands	2 076	10 844	12 920	695	7 564	8 259
Total	197 601	1)82 750	280 351	382 074	230 532	612 606

1) Inkluderer 24 445 hl forfangstsild, hvorav fersk eksport 13 385, saltet 430, hermetikk 308, fabriksild 159, agn 4 444, fersk innenlands 5 719.

Sommer- og høstfisket i Finnmark. Fisk
brakt i land i Finnmark fylke i tiden 23. juni—30. nov. 1946.

Fiskesort	Fangst- mengde	Anvendelse			
		Saltet	Hengt	Iset	Filet
	kg	kg	kg	kg	kg
Torsk	803 475	277 074	29 148	495 523	1 730
Hyse	887 565	46 768	29 580	811 217	—
Sei	6 761 981	5 216 639	17 336	1528006	—
Brosme	40 785	26 219	7 236	7 330	—
Kveite	352 006	10	—	351 996	—
Flyndre	423 769	—	—	423 769	—
Steinbit	1 8 121	161 001	—	7 120	—
I alt	9 437 702	5 727 711	83 300	3624961	1 730

Merk: I forbindelse med fisketallene oppgis i samlet leveringsmengde 7034 hl. Ennvidere oppgis 1295 hl damptran og 59 hl lever til annen tran.

Fra fiskeriinspektøren i Møre og Romsdal og Trøndelag, datert 3. desember:

En del motorbåter har også denne måned drevet kveitefiske vest av Aktivneset, men på grunn av dårlig vær måtte turene ofte avbrytes etter et par døgn drift. Der er fortsatt bra med fisk til stede og fangstene ligger mellom 1500 og 6000 kg pr. båt pr. tur. Fisket på Botnane tok seg godt opp i midten av måneden, med fangster på 1000—6000 kg rundfisk, 500—6000 kg pigghå og opp til 3000 kg skate samt en del torsk og hyse. En dampbåt som fisket på Trænabanken fikk 12 000 kg kveite. De beretter om gode forekomster, men været var delvis til hindring for driften. Fra Rørvik meldes om bra torskefiske med ruser, line og juksa, og at agnskjellgravingen er begynt. Fra Bjørnør meldes det om små forekomster av alle fiskesorter. Fra Uthaug meldes det om smått hjemmfiske på line og snurrevad, og for tiden også om smått sildefiske. Agnskjellgravingen er begynt. I det hele er kyst- og hjemmfisket lite omfattende for tiden. Over alt rustes det nå for vinter-sildfisket.

Fra fiskeriinspektøren på Vestlandet, datert 3. desember:

I motsetning til forrige måned har november måned vært stormende og hemmet de enkelte fiskerier, med unntakelse av enkelte få dager i begynnelsen av måneden.

Fiskeforekomstene synes å være små, og deltakelsen i de enkelte fiskerier mindre grunnet værforholdene og arbeider med istandssettelse av redskapene til forestående vinterfiskerier.

Mussafisket er fremdeles smått, dog er denne måned tatt enkelte små fangster i Osterfjorden. Små brislingfangster er fortsatt tatt i indre Sogn og Hardanger. Enkelte notbruk er fremdeles til stede i begge fjordene, da brisling er konstatert på dypere vann. Bankfisket som har vært sterkt hemmet av værforholdene, har gitt gode fangster når været har tillatt drift. Således har 15—20 båter fra Maløy-distriktet tatt fangster opp til 6000 kg hå og rundfisk på dagsturer 30—40 kvartmil av land. Meget hå skal være til stede på feltene, men ujevnt fordelt. Håbrandfisket som helst har foregått under norskekysten har vært mindre. Et enkelt fartøy fikk 12 000 kg på Revet. Håbrandfisket på Sørlandet med deltakelse av fiskere fra Sør-Rogaland har vært meget hemmet grunnet avsetningsvansker. Rekefisket i Egersund-distriktet har vært smått, men prisen er god, opp til kr. 4 pr. kg. Hummerfisket i Sør-Rogaland sluttet for det meste allerede i begynnelsen av november. Deltakelsen var god og resultatet betegnes som middels. Prisen var mindre enn siste sesong, nemlig kr. 5,50—6. Også i Hordaland og Sogn og Fjordane var deltakelsen i hummerfisket stor, men resultatet har vært middels. Prisene har vært noe mindre i disse distrikter. Krabbefisket i disse distrikter har fortsatt vært godt. Det vanlige småfiske etter sei og lyr har også vært hemmet av værforholdene og små forekomster. Fra Fedje meldes således at det enda ikke er tegn til det vanlige høstfiske etter sei, som tidligere var i full gang på denne tid. Et forsøk er der blitt gjort etter sei på bankene med håndsnøre med godt resultat, men mangelen på havgående fartøyer gjør seg sterkt gjeldende.

Angstsituasjonen har heller ikke denne måned vært god. I Stavangerdistriktet klager fiskerne også i år over vanskene med å få reke til agn, og fra Bremangerdistriktet meldes angstsituasjonen å ha vært svært vanskelig i begynnelsen

Fisk brakt iland i Møre og Romsdal fylke 1946

Fiskesort	I uken		
	Fra 1/1-23/11	Fra 24/11-30/11	Fra 1/1-30/11
	kg	kg	kg
Torsk	485 623	3 800	489 423
Sei	2 382 946	3 222	2 386 168
Lyr	8 065	348	8 413
Lange	8 378 737	6 534	8 385 271
Blålange	42 020	—	42 020
Brosme	1 645 167	9 242	1 654 409
Hyse	377 563	2 586	380 149
Lysing, kolmule ..	1 380	—	1 380
Kveite	780 268	14 660	794 928
Gullflyndre, rødsp.	48 897	566	49 463
Smørflyndre	13 810	—	13 810
Ål	25 333	—	25 333
Uer (rødfisk)	495	—	495
Steinbit	1 622	—	1 622
Breiflabb, ulke ..	6 050	—	6 050
Skate, rokke	20 680	341	21 021
Annen fisk	46 524	800	47 324
Håbrand	74 724	—	74 724
Pigghå	210 646	8 410	219 056
Makrellstørje	4 587	—	4 587
Hummer	64 037	4 452	68 489
Reker	37 712	1 350	39 062
Krabbe	878 003	—	878 003
I alt	15 534 889	56 311	15 591 200
Herav til:			
Ålesund	8 937 174	5 094	8 942 268
Kristiansund N ..	1 578 115	27 759	1 605 874
Smøla	592 051	—	592 051
Bud—Hustad	542 084	2 980	545 064
Ona—Bjørnsund ..	1 012 003	2 170	1 014 173
Bremsnes	1 455 790	18 300	1 474 090
Lever	5 661,5	3	5 664,5

av måneden. I slutten av måneden ble imidlertid tilført agn fra Trondheim, men det kostet kr. 24—26 pr. ½ kasse levert Måløy.

Tilførselene av fiskeredskaper er fremdeles små over alt i distriktet. Situasjonen med hensyn til vårsildgarn antas å bli noe lysere de nærmeste par måneder, selv om det store behov på langt nær antas å ville bli dekket.

Fra fiskeriinspektøren på Skagerakkysten, datert 3. desember:

Det urolige vær som har vært framherskende i denne måned har satt sitt preg på fiskeriene som praktisk tatt bare har kunnet drives i månedens første halvdel.

Reketrålfisket på Revet ga ujevne fangster på streikningen Kristiansand—Egersund. Fiskerne oppnådde imidlertid meget gode førstehåndspriser for rekene, nemlig kr. 3,50—3,75, ja på Østlandet endog opp til kr. 4,25 på første hånd. Fra Sørlandet er rekene for det meste eksportert til England. Fra Østlandet er en del solgt til Sverige.

Hummerfisket fortsatte i månedens første halvdel, men var som normalt sterkt avtakende. Totalkvantumet antas

Ilandbrakt fisk til Tromsø i tiden 1. januar til 30. november 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Filet
	kg	kg	kg	kg
Torsk	2 280 979	433 905	1 692 722	154 352
Sei	1 295 092	19 195	501 426	774 471
Lange	8 388	—	7 828	560
Brosme	209 495	35	208 860	600
Hyse	145 200	113 131	32 069	—
Kveite	456 135	456 135	—	—
Gullflyndre, rødsp.	69 401	69 401	—	—
Smørflyndre	1 365	1 365	—	—
Uer (rødfisk)	6 345	6 345	—	—
Steinbit	119 385	119 385	—	—
Makrellstørje	1 889	1 889	—	—
Håbrand	87	87	—	—
I alt	4 593 761	1 220 873	2 442 905	929 983

Ilandbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar til 30. nov. 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Fersk	Saltet	Hermetikk
	kg	kg	kg	kg
Torsk	486 169	471 169	—	15 000
Sei	827 094	766 094	—	61 000
Levende sei	46 500	46 500	—	—
Lange	1 073 512	589 362	484 150	—
Brosme	387 727	343 157	44 570	—
Hyse	50 581	50 581	—	—
Kveite	66 134	66 134	—	—
Gullflyndre	49 224	49 224	—	—
Skate	300	300	—	—
Annen fisk	3 300	3 300	—	—
Håbrand	45 180	45 180	—	—
Pigghå	380 276	380 276	—	—
Makrellstørje ..	1 900	1 900	—	—
Hummer	37 620	37 620	—	—
Reker	17 250	17 250	—	—
Krabbe	409 200	—	—	409 200
I alt	3 881 967	2 868 047	528 720	485 200

fremdeles å ligge litt under det normale. Det har vært litt mer liv i etterspørselen, og prisene steg atter opp til kr. 7 pr. kg på første hånd.

Fjordsildfisket og bristlingfisket i Oslofjorden har vært helt ubetydelig.

Det daglige fiske i skjærgården har derimot i månedens første halvdel gitt ganske bra fangster, særlig av lyr, men i månedens siste halvdel har alt fiske på det nærmeste vært innstillet på grunn av det urolige vær.

Distriktets sildefiskere er for det meste fullt opptatt med arbeid for å klargjøre farkoster og redskaper til kommende vintersildfiske. Redskapssituasjonen er fremdeles vanskelig.

Ut- landet.

Lifen produksjon av hermetiske fiskevarer i USA.

Da enkelte av de viktigste fiskerier har slått feil var produksjonen av hermetiske fiskevarer i U. S. A. og Alaska i arets 3 første kvartaler 8 pst. lavere enn i samme tidsrom i fjor.

Den 30. september var der i alt pakket 386 580 600 pund hermetiske fiskevarer mot 421 592 700 pund samtidig i fjor.

Nedgangen har inntruffet til tross for rikt tunafiske i California og stor produksjon av Maine-sardiner, og skyldes teilslagne laksefiskerier i Alaska, Albacore-fiskerier (tunfisk av makrellfamilien) i Oregon og Washington og sardin-fiskerier på Pacifickysten.

Det kan påregnes at noe av differansen vil bli utliknet ved de fiskerier som kommer til å bli drevet gjennom resten av året, men der er liten sannsynlighet for at man når opp på høyde med produksjonen i 1945. Det eneste måtte være at sardin fisket på Pacifickysten, som hittil har gitt ytterst magert utbytte i de nordlige californiske farvann, vil slå om til det uventete og påtagelig bedre.

Sardinpakningen på vestkysten ved utgangen av september oppgis til 760 275 kasser mot 1 492 441 kasser i samme periode i 1945. Perioden omfatter månedene januar, februar, august og september, idet pakning ikke tillates i tiden mars—juli.

Laksefisket i Alaska har hatt en av sine dårligste sesonger med en produksjon på 3 879 955 kasser mot 4 350 471 kasser i 1945. I den foregående 10-årsperiode var produksjonen på 5 til 8 mill. kasser årlig. Laksefisket i Alaska er nå avsluttet.

I motsetning til disse lave produksjonstall tegner californiakystens tredje største fiske — tunafisket — til å skulle slå alle rekorder. Pr. 30. september var der pakket 3 596 817 kasser — omtrent like meget som hele produksjonen i 1945 — og 35 pst. mer enn i tilsvarende periode i fjor. Størst sesongproduksjon ble oppnådd i 1940 med 4 162 336 kasser, og det ventes at årets produksjon vil bli enda større.

I motsetning til de utmerkete californiske tunafangster, har albacoren — en hvit-kjøttet tunaart — uteblitt på uforklarlig måte i nord-californiske farvann, hvor der har foregått et utmerket fiske siden i 1937. Produksjonen av denne vare utgjør bare knappe 10 pst. av fjorårskvantumet.

Etter en høyst mislig begynnelse slo sardin fisket i Maine meget godt til i august og september, og produksjonen av Maine-sardiner pr. 30. september er på 2 123 222 kasser sammenliknet med 1 953 216 kasser samtidig i 1945.

Produksjonen av hermetisert sild (sea-herring) i Maine viser liten forandring i forhold til fjoråret. Der var pakket 75 240 kasser mot 78 500. Pakningen av Atlanterhavsmakrell derimot var på 203 949 kasser — om lag 4 ganger mer enn i 1945.

Storfangsten av makrell på Pacifickysten foregår vanligvis i årets siste kvartal, og det er derfor ennå for tidlig å bedømme fiskemuligheten. Imidlertid var der ved utgan-

gen av september pakket 195 225 kasser — 55 000 mer enn samtidig i 1945.

Enskjønt fremdeles under førkrigsgjennomsnittet var der den 30. september pakket 168 209 kasser hermetisk reke på Sør-Atlanterhavs- og Gulfkysten sammenliknet med 88 190 kasser foregående sesong. I krigstiden ble det hermetisert svært lite reker grunnet prissituasjonen og mangel på pakningsmateriale.

Sardin fisket på U. S. A.s vestkyst.

De siste meddelelser om sardin fisket på Vestkysten går ut på at sesongen er mislykket, og en av de dårligste i sardin fiskets historie.

Landingen av California-sardiner i San Fransisco, Monterey og San Pedro, som er de største produksjonssteder, var pr. 15. oktober bare 33 619 tonn mot 192 969 tonn på samme tid i fjor.

Sesongen begynte 1. august for San Fransisco og Monterey distriktet og 1. oktober for San Pedro distriktet, men den senere tids fiske synes ikke å kunne redde sesongen. Til samme tid var det kun pakket 178 464 kasser sardiner, mot 862 754 kasser til samme tid i fjor.

Gjennomsnittsfisket av California-sardiner for årene 1941—1945 for samme tidsrom (sesongens 2 første måneder) var 149 963 tonn. I San Fransisco var pr. 15. oktober ikke pakket en eneste kasse sardiner.

Det feilslåtte fiske betegnes som katastrofalt, og man vet ikke grunnen til at sardinene forsvant. U. S. Navy har foretatt en hel del flyvninger over feltet uten å oppdage tegn til sardiner. Siden opphevelsen av ceilingprisene og på grunn av det feilslåtte fiske er prisene på California-sardiner steget. Mr. Warren, innkjøpsjef av fiskevarer for Ministry of Food, London, er reist til California, antakelig for å sikre sardiner for Storbritannia.

Da også laksefisket og produksjonen av hermetisk laks er minimal i år, er forsyningssituasjonen for fiskehermetikk »tight«. Det feilslåtte småsildfiske i Norge gjør ikke situasjonen bedre. Rette vedkommende bør undersøke om den reduserte hermetikkpakning på Vestkysten kan lette våre forsyninger av blikkplater fra U. S. A.

(Fra fiskeriattaché Nils Jangaard).

Spansk tøy mot dansk fisk.

Spania har tilbudt Danmark å levere bomullstøyer mot dansk fisk. Det dreier seg om en forretning på godt 1 million kroner, som man håper kommer i stand.

Det svenske fladensildfiske.

I en fiskerioversikt i novembernummeret av »Svenska Västskiffaren« finner en følgende:

Trålfisket etter sild i Nordsjøen tok slutt i midten av oktober måned. Den kollektive forhandling gjennom Andelsfisk av trålsilden ble påbegynt den 19. august og inntil fiskets slutt ble der gjennom denne institusjon levert 285 100 kasser til en førstehåndsverdi av svenske kroner 4 698 718. Det ble imidlertid fisket en del også før det kollektive salg tok til, og totalfangsten av trålsild fra Nordsjøen kan derfor settes til omkring 20 000 000 kilo. Hovedmengden av silden er blitt saltet, og har vært gjenstand for livlig innlandsk etter-spørsel. Dog antas det ved begynnelsen av november ennå å ligge usolgt på lager ca. 50 000 tønner. Det er imidlertid

dem som ønsker å kjøpe i forskjellige land. Like verdifullt som det er at denne sild blir skattet i vårt eget land, like viktig er det av hensyn til vårt fiskerioverskudd at den blir etterspurt fra utlandet. Allerede nå regnes det med større deltakelse i nordsjøtrålingen etter sild neste sesong.

Svenskene har behov for 470 000 tomteønner.

Med forsiktig beregning har de forskjellige svenske fiskerier et behov for tomteønner i tiden 1. september i år til 31. august 1947 på 470 000 stykker.

For at de svenske tønnefabrikker skal kunne produsere dette kvantum må de drives kontinuerlig året rundt med hele sin kapasitet, og Livsmedelskommissionen har nå tatt de nødvendige skritt for å sikre fabrikkene det nødvendige parti stav etc. Det regnes med at stavproduksjonen må økes og forseres, idet et tønnetall mindre enn det antydte vil medføre begrensning av fisket.

De forskjellige varekategorier trenger følgende tønne-mengder: Islandssild saltet på land 125 000, fladensild og svensksaltet islandssild 150 000, strømming 30 000, makrell 15 000, vinter- og vårsild 125 000 samt torsk, hyse og annen fisk 25 000. (»Svenska Västkustfiskaren«).

Det hollandske sildefiske.

I uken som endte 23. november ble det av hollandske fiskefartøyer ilandbrakt 31 237 tønner fiskepakket saltsild, og dertil ble 908 tonn ilandbrakt i fersk stand. Siden sesongens begynnelse er der ilandbrakt 107 698 tønner matjessild, 104 668 tønner fullsild, 469 001 tønner steurharing, 7351 tønner ijlharing, tilsammen 688 718 tønner, og dessuten ilandbrakt 21 165 tonn fersk sild.

Det svenske sildefiske.

I uken som endte 30. november ble det fisket 272 tonn trålsild, som oppnådde 63 til 130, gjennomsnittlig 85 øre pr. kg. Fisket foregikk vest av Vinga, ved Lässö, Haken og vest av Hamneskjær. Siden sesongens begynnelse 1. juli er der ilandbrakt 483 tonn garnsild, 22 714 tonn trålsild og 194 tonn snurpesild, tilsammen 23 391 tonn mot 12 904 tonn samtidig i fjor. I år er der saltet 10 281 tonn mot 5966 tonn i fjor.

Svenske fiskere får ikke selge sine fartøyer til Uruguay.

De svenske myndigheter har nå nektet eierne av et nybygg og et fartøy som er under bygging på vestkysten, å overlate disse båter til kjøpere i Uruguay.

Eierne er fiskere fra Koster, og det var også meningen at disse skulle seile over med båtene sammen med andre svenske fiskere for å bli en tid i Uruguay som instruktører.

Lagrene av frossen fisk i USA og Alaska.

I motsetning til det vanlige på denne årstid gikk beholdningene av fisk ved de amerikanske fryserier ned med 5 mill. pund i september måned, og var den 1. oktober 147,4 mill. pund. I september ble det levert fryseriene 27,1 mill. pund sammenliknet med 37,9 mill. pund i august. I september 1945 ble der levert ca. 33,3 mill. pund til fryseriene. Det uttales at det relativt lave frysekvantum i september

skyldes øket konsum av ferskfisk. Nedgangen i lagerbeholdningene sis for øvrig å være jevnt fordelt over hele landet og på alle fiskesorter. Beholdningene den 1. oktober bestod av 125 mill. pund saltvannsfisk, 8,8 mill. pund ferskvannsfisk og 13,6 mill. pund skalldyr.

Islands fiskeproduksjon i tiden jan.—sept. 1946 i forhold til samme periode ifjor.

Fra Statistical Bulletin som utgis av den islandske nasjonalbank og det islandske statistiske byrå, gjengir vi følgende tabell:

Råfisk anvendt til:	Jan.—sept. 1945 tonn	Jan.—sept. 1946 tonn
Iset fisk	132 845	80 518
Frossen fisk	56 682	66 813
Tørrfisk	1 834	736
Hermetikk	278	788
Saltfisk	2 786	25 676
Hjemmeforbruk	1 907	1 711
Sild	58 206	131 183
Total	254 538	307 425

Kanadas eksport av klippfisk 3dje kvartal 1946.

Ifølge rapport fra den norske generalkonsul i Montreal var Canadas eksport av klippfisk (dried codfish) tilvirket av forsk i 3. kvartal i år som følger:

	Mengde Cwt.	Verdi \$
Juli	25 951	422 300
August	12 981	216 185
September	11 990	206 484
Total	50 922	844 969

Hollandske fiskere har fått adgang til å bringe land fisk i britiske havner.

Hollandske fiskefartøyer har nå fått adgang til å anløpe britiske havner for å selge sin fangst.

Det framheves i den forbindelse at hollandske fiskere allerede før krigen og især under krigen, spilte en stor rolle i Storbritannias fiskeforsyning.

»Skandia« — Svensksjekkisk selskap for omsetning av fiskevarer i Mellemeuropa.

For å organisere importen av fisk til de mellomeuropeiske landene er det nå dannet et svensk-tsjeckoslovakisk selskap, »Skandia«.

Selskapet skal ha hovedkontor i Prag, og filialer i Wien og Budapest.

Selskapet eies i fellesskap av skandinaviske og tsjeckiske firmaer, og skal også arbeide med eksport av fiskeredskaper fra Tsjekkoslovakia til Skandinavia.

Abonner på „Fiskets Gang!“

Sildfangst med trål.

Av fiskerikonsulent Thor Iversen.

Før i tiden brukte fiskere bare garn og stengenøter og den slags redskaper til fisket etter sild, makrell og liknende stimfisk. Nå for tiden blir sild også fisket med bunnsløpenot — trålen —, som før kun var beregnet på å fange flyndre, torskearter og andre slags bunnfisk. — Det er nå 40 år siden sildefangst med trål begynte.

Tråling etter sild kom i stand etter at damptrålere i sine ordinære bunnfisketråler leilighetsvis hadde fått sild sammen med annen fisk, og i 1906 begynte noen engelske damptrålere å legge seg spesielt etter sildefangst. — Til å begynne med bare i Irskesjøen og i farvannet nord av Irland senere — i 1909 — tok disse silde-trålere også selve Nordsjøen i bruk.

Franske damptrålere — som allerede før 1901 til dels hadde fisket makrell med trål i den Engelske kanal — kom også snart med på silde-trålingen i Nordsjøen — likeså tyske damptrålere.

All denne sildefangsten ble foretatt med den alminnelige bunnfisketrål — uten noen som helst forandringer inntil 1913. I dette året ble det anskaffet lettere trålpøser, som egnet seg bedre for sildefangst. Ytterligere forbedringer av silde-trålen ble foretatt i 1921 — især av tyskerne — som fra den tid har vært de ledende når det gjelder silde-tråling i Nordsjøen — og de har utviklet dette fiske til et virkelig storfiske. I tiden fra århundreskiftet har Tyskland tidoblet sitt årskvantum av sild fra Nordsjøen, og dette skyldes først og fremst bruken av silde-trålen. Tysklands årfangst av trålsild i 1937 var 170 000 tonn. Trålsilden ble hjembrakt i alle årets måneder, men hele 98 prosent faller på tiden juli—november, som altså var den egentlige fiskesesong. Dette stemmer også med hollendernes oppgaver, men deres silde-tråling var på langt nær så betydelig. De britiske og franske trålfangster av sild savner jeg oppgaver over.

Fisket ble drevet på mange områder i Nordsjøen — som jo er veldig stor — men det er især 3 havstrøk som er blitt omtalt mest.

Det viktigste av dem alle var »Fladengrund«, som ligger vest av Stavanger innenfor breddegradene 58° og 59° og lengdegradene 0° og 1° øst for Greenwich. — Det andre sildefeltet ligger like nord av Doggerbank, og begrenset av breddegradene 55°, 56° og lengdegradene 1° og 2½° øst. — Det tredje var farvannet vest av Doggeren mellom denne og Englands kyst.

Fladengrund kan kanskje oppfattes som en forhøyning i havbunnen, men det motsatte er tilfellet. Dybden der er 75 til vel 80 favner, men helt omgitt av grunnere farvann. Fladengrund er således i virkeligheten en forsenkning eller et dyp. Riktignok er dybdeforskjellen fra omgivelsene ikke så stor, men likevel stor nok til at det lett samler seg slam og annet flyttbart bunnmateriale nede i dette dypet, hvorved bunnen er jevnet ut og blitt fordelaktig å slepe silde-trålen på. De særegne silde-tråler er nemlig laget av lettere materialer og derfor mer ømfintlige enn de alminnelige grove og robuste bunnfisketråler.

De øvrige 2 silde-trålfelter kan også nærmest karakteriseres som dyp med bløtere og jevnere bunnlag enn omgivelsene. Dybden på feltet like nord av Doggeren er 40—50 favner, og dybden på feltet vest av Doggeren 30—40 favner.

Fiskeriet med silde-trålen er et *dagfiske*, fordi silden ved dagslys pleier å søke ned mot bunnen, der hvor dybden ikke er altfor stor, mens derimot sildefisket med drivgarn er et typisk *nattfiske*.

Havsilden, som ferdes ute på Nordsjøbanken, består ikke av så ensartet sild som f. eks. vår vintersild langs norskekysten. — Silden ute på Nordsjøbanken kan oppdeles i flere forskjellige slag eller sildestammer med forskjellige gytetider innen året. En del av sildemengden er sommergytende, en del høstgytere, og en treffer også vårgytende sild der. — Dette forhold gjør, at det i en drivgarnsfangst ofte forekommer større og mindre blandinger, som dels består av isterholdig sild benevnt »matjes«, dels av sild med stor rogn eller melke benevnt »fullsild«, eller av »tomsild« som er utgytt og mager sild. Handelsmessig sett har jo dette betydning, og de hollandske fiskere skiller derfor nøye disse tre kvaliteter fra hverandre før silden saltes ned i tønnene ombord. — For øvrig blir silden før salting bestandig fullganet, det vil si, sildens magesekk blir revet ut sammen med gjellene. Dette gjøres fordi silden i Nordsjøen oftest er åtefull i den årstid fisket foregår.

Jeg har hittil bare snakket om den sildefangst med trål som har foregått på Nordsjøbanker, men silde-tråling er omtrent samtidig blitt drevet også i andre farvann, og her er det fiskere fra Sveriges vestkyst, Gøteborg og Bohuslen, som har skapt og utviklet silde-trålingen.

Jeg vil i denne forbindelse gjøre oppmerksom på at Sveriges vestkyst nå etter århundreskiftet har sav-

net det store innsig vintersild som denne kystdel hadde — nesten til overflod — i løpet av forrige århundre, og som også våre fiskere på Østlandet nøt godt av. Men en slik periode av vintersild i veldige mengder regner svenskene med sikkert vil komme tilbake, fordi erfaringer — gjennom mange århundrer — sier at så må skje — men når! Det er et åpent spørsmål.

Slike sildeperioder forekommer ikke alene på Sveriges vestkyst, men også i andre farvann, således også innen vårt eget vårsildfiske på Vestlandet. — Vårsildperiodene i Norge gjennom århundrer synes å ha blitt avløst av vintersildperioder på Sveriges vestkyst eller om en vil si — omvendt.

De 3 vintersildperioder som har forekommet på Sveriges vestkyst mellom årstallene 1660 og 1896, hadde hver en varighet av henholdsvis 31 — 20 og 60 år med middeltall 34 år, mens hver av vårsildperiodene mellom årstallene 1600 og 1874 varte henholdsvis 50 — 84 og 66 år med middeltall 67 år. — Blir vår »norske« sild svensk i visse årsperioder? Det ser slik ut! Framtiden vil nok gi et bedre underbygget svar.

Sveriges første damptråler for fangst av bunnfisk ble anskaffet i 1901 og antallet øket hurtig. — I 1906 begynte motorskøytene å tråle bunnfisk også.

På liknende vis — som engelskmennene i Irsesjøen — fikk de svenske damptrålere leilighetsvis sild i sin bunnfisktrål, og resultatet av det ble, at noen av dem la seg etter sildefangst om vinteren 1907—08 — en virksomhet som de også senere har fortsatt. — Trålskøytene kom ikke så snart med i sildefangst, men fra 1920 av har også disse deltatt — og det med så stor framgang, at deres fiske i 1939 var 34 000 tonn trålsild. Andre redskaper enn trål for sildefiske er nå for tiden av mindre betydning i de svenske farvann. Fisketiden var dels ettersommer og høst og dels vintertiden, med arbeidsfelt mange steder i Skagerak, Kattegat, og enda lenger sørpå.

Det kan nevnes at »snurrevad« også er blitt benyttet for sildefiske fra 1920-årene av med årsfangster på opp til 6000 tonn. Likeså kan nevnes, at det i samme tidsrom er blitt fisket brisling med trål med årskvantum opp til 12 000 tonn.

Etter at jeg nå har omtalt sildeutrålingen i tiden før krigen, står det igjen å si litt om det som er kommet i gang etter krigen.

Da krigen sluttet i mai i fjor var det selvsagt en masse miner ute i alle farvann — men kanskje var det verre i så måte i de svenske farvann enn i Nordsjøen. At svenske snurrevadfiskere lå i arbeid midt ute på Nordsjøbanken allerede i begynnelsen av juni — som jeg selv har hatt anledning til å konstatere —

synes å tyde på det. — Å fiske med trål i minefarvann er vel enda mer risikabelt enn med snurrevad, og dette er nok grunnen til at svenskene i fjor ønsket å flytte sitt sildefiske med trål i sommeriden fra hjemlige farvann ut på Nordsjøbanken.

Etter en prøvetur først var gjort på Fladengrund — kastet svenskene seg straks over sildeutråling på dette fiskefelt med en anselig flåte motorskøyter og med sine damptrålere — til tross for den store avstand til fiskefeltet.

Fangstresultatet ble helt utmerket.

De danske fiskere var også meget interesserte, men de fikk ikke tidsnok rigget sine motorkuttere til med trålvinsj og annet trålutstyr, og dette hindret deltakelse fra danskenes side i fjor.

Norske fiskere fra Sør-Norge ønsket nok å delta de også, men for dem var den norske lov om bruken av trål en absolutt hindring den gang.

Nå siste sommer fortsatte svenskene sildeutrålingen på Fladengrund med en hel flåte fartøyer sammen med danske motorkuttere og flere tyske damptrålere, som altså var kommet i sving igjen. I år har også et lite antall norske motorkuttere fått anledning til å delta. Tillatelsen til å drive sildeutråling ble nemlig gitt ved kgl. resolusjon av 17. mars i år. Departementet ga — innen juni måneds utgang — konsesjon til 10 fartøyer, men vanskelighetene med å få anskaffet det nødvendige trålerutstyr, som måtte innføres fra Sverige — førte til, at bare halvparten av dem kom i virksomhet i sommersesongen.

Sildefisket med trål på Nordsjøbanken — nærmere bestemt Fladengrund — har i sommer gitt rikt fangstutbytte til alle de deltakende nasjoners fiskere — også de norske.

Inntil 12. september i år ble det hjemført om lag 560 tonn norskfanget trålsild av 5 fartøyer, hvorav 2 av dem ikke kom med fra begynnelsen, som var siste dager av juli. Fangstene er hovedsakelig blitt brakt i land fersk — iset ned i halvkasser ute på havet. Trålsilden er blitt anvendt til frysing, røking og delvis er den blitt saltet etter hjemkomsten. — Under forholdsvis langvarige turer — på grunn av uvær eller lite fisk — er en del blitt saltet på sjøen i tønner. Leveringsplassene har hittil vært byene Stavanger, Haugesund og Bergen.

Siste del av september var det en uvarsperiode, og da været bedaget seg i første del av oktober, ble fisket smått på Fladengrund, og den norske sildeutrålingen opphørte praktisk talt da med en ytterligere fangst av om lag 75 tonn saltet i tønner ute på sjøen.

Våre fiskere mener at denne for dem helt nye fiskemetode — er greiere og meget bedre enn det tidligere

drivgarnfiske var. — Det er nemlig så — at et norsk drivgarnfiske — til en viss grad — tidligere ble drevet i Nordsjøen om sommeren. Den gang hovedsakelig på »Vikingbanken«, som ligger et halvt hundre nautiske mil vest av kysten utor Bergen.

De norske motorkuttere, som hittil har deltatt i silde-trålingen, hører blant våre større på 90—120 bruttotonn, med 10—12 mann. Det er fartøyer som ellers blir benyttet til snurpenotfiske på vår kyst i andre årstider.

Våre fiskere var snare til å sette seg inn i bruken av det nye redskapet. På sine fartøyer — med dekk-anordning for et helt annet slags fiskeri — har de på en praktisk måte montert inn de nødvendige vinsjgreier med trålgalger, fotblokker og slikt. Den doble wiresnelle, som hver tar 600 meter wire, er blitt koblet direkte til skipets faste, hydraulisk drevne og prektige lastevinsjer fremme ved masten. — Alle disse greiene kan lett tas vekk igjen, når skuten skal brukes til noe annet.

Det skyldes disse kutteres nokså rommelige størrelse, at trålgreiene kan få så pass god plass på dekket, og virke så tilfredsstillende som de gjør. Nå er det nok så, at den svenske silde-trålen er laget av så lette materialer, at den å se til virker som bare smågreier — sammenliknet med den tunge engelske bunnfisktrål med bobbings og det hele. — Antakelig vil våre fiskere — etter den erfaring de nå har fått — ønske seg en trål noe sterkere og av noe større dimensjoner enn de nåværende, som jo er beregnet på å brukes av de betydelig mindre svenske trålskøyter.

Svenskenes trålskøyter er — mest omkring 50—60 bruttotonn med 7—8 mann. De er bygget og innredet spesielt for trålfiske, og har forholdsvis kraftig motor. De er derfor hendige til sitt bruk og særs sjødyktige og framkommelige fartøyer.

Etter våre egne fiskeres oppfatning er våre mer rommelige motorkuttere — særdeles hensiktsmessige for silde-trålingen på Fladengrund og eller i Nordsjøen, hvor avstandene er store.

Fladengrund ligger om lag 150 nautiske mil rett vest fra byene Stavanger og Haugesund, mens avstanden fra Fladengrund til Sveriges vestkyst er 2½ gang større. Avstanden til Esbjerg på Danmarks vestkyst er 2 ganger større, og til Bremerhafnen i Tyskland 3 ganger større. — Det er riktignok så, at det ikke utelukkende er avstanden til fiskefeltet, som spiller den avgjørende rolle under konkurranse mellom forskjellige lands fiskere, men i dette tilfelle har norske fiskere en fordel av stor betydning — det er klart.

Etter de første konsesjoner ble gitt i juni — er det

kommet til 13 nye, så det nå i alt er 23 fartøyer med konsesjon. Av disse hører 1 hjemme i Oslo — 1 Vestagder, 3 Rogaland — 9 Hordaland og Bergen — 1 Sogn og Fjordane og 3 i Møre. Lenger nord er der ingen.

Hvis en stiller det nærliggende spørsmål, om det er praktisk mulig og fordelaktig å bruke silde-trål også under de store sildefiskerier ved vår kyst — så er det umulig å svare på — så lenge ingen har gjort noen forsøk. — utor vår Nordsjøkyst — som fra internasjonalt statistisk synspunkt — regnes fra Måløy i nord til Kristiansand i sør — er bunnforholdene iallfall vanskelige — selv om det moderne ekkoloddet kan komme til nytte. Lenger nord er kanskje bunnforholdene ikke fullt så vanskelige. Eventuell silde-tråling kan kun drives utenfor den norske sjøgrense, som dekker et område minst 4 nautiske mil utenfor ytterste holmer og skjær.

Under selve fisket på sildefeltet i Nordsjøen med trålkuttere, blir slepetrekkenes varighet — til en viss grad — regulert etter den erfaring en kan få om sildemengden på stedet. Er forekomsten stor, slepes trålen en kort tid — kanskje en halv time bare — mens den under skrantefiske slepes lengere — kanskje et par timer eller så. — Fangster på omkring et par tonn er nokså alminnelige, men en kan få trekk på 10 tonn og mer. Så store trekk kan nok bli berget i bra vær, men en har alltid den risiko at trålposen revner og all fangst går tapt. Silde-trålens nettpose, som svever lett henover bunnen, er forarbeidet av forholdsvis tynn bomullstråd og tåler på langt nær så meget som en alminnelige fisketrål er beregnet på å tåle, derfor må hvert heis under tømningen innskrenkes til et halvt tonn eller vel så det. De noe større fangster må derfor tømmes i flere vendinger eller heis, og dette kan jo bli brysomt av og til selv om sildeposen flyter lett, når den er kommet opp langs skutesiden.

Slike altfor gode fangster kan en få i andre slags redskaper også. Det er ikke sjeldent å høre — under storsildfiske — om fartøyer som har mistet hele drivgarnslenken sin, fordi sildetyngden var så stor at garnene sank til bunns. Tap av fangst i snurpenot av samme grunn er visstnok ikke så alminnelig, men det hender da.

Jeg skal mane fram et slikt tilfelle — uten å bruke navn og årstall, som dere alt har fått nok av:

Været er bra med dovne dønninger ute på havet. Tolv oljekledde fiskere — fordelt på sine to åpne notbåter — har kringsatt en veldig slump av storsild. De har fått noten sin snurpet og all overflødig not dratt inn, så fangsten er klar til å hoves opp.

Silden myldrer, blinker og plasker som best inne i noten.

Guttene i båtene godter seg, — men plutselig synes alle de sammentrengte sildene å bli enige om å slåss for sin frihet. Alle de hundre tusener av sild stikker hodene sine rett nedover. De små halefinner arbeider som likeså mange propeller. Jo det hjelper — det går smått men sikkert.

Oppe i båtene merker guttene den sterke påstanden på noten — båtene krenger over — mer og mer — vann fosser inn — båtene fylles — hver mann griper en åre eller liknende flytemiddel — og så, — ut på svøm. —

»Silda hu seiret! — Og storsilda ute i havet de lo!«

En hilsen fra Kanada.

Av Clive Planta.

Clive Planta er knyttet til den kanadiske fiskeridministrasjon og var statens observatør på den internasjonale saltfisk- og klippfiskkonferansen som ble holdt i Bergen i høst. Han kom hit fra Kjøbenhavn, hvor han hadde deltatt i FAO's årsmøte. Da han kom hjem, skrev han denne artikkelen som vi har hentet fra »Canadian Fisherman« for november 1946. Redaktøren av bladet skriver følgende innledning:

»For den vanlige leser av et fiskeritidsskrift kan det ved første øyekast synes rart at man har ofret spalteplass på den betydning som Norge og Bergen har i verdenshandelen på fiskeriområdet, all den tid at skriftet er utgitt i den kanadiske næringsgrens interesse. Men i lys av den tendens som for tiden gjør seg gjeldende, og som går ut på at alle vennligsinnete nasjoner skal nærme seg hverandre til en økonomisk helhet, er det god grunn for Canada å se den fremtidige stabilitet og framgang hos vennligsinnete konkurrenter i relasjon til Canadas egen framgang på fiskeriområdet.«

Det norske folk lever ved hjelp av sjøen og ved sjøen. Fiskeriene er hovednæringsveien og veier like tungt i landets økonomi som hveten i Canadas.

Alle de viktigste byene er å finne langs kysten av landet. Transporten mellom disse kystbyene eller kystbygdene går sjøveien. Et nettverk av moderne hovedveier går fra kysten og inn i landet, langs fjorder med bratte fjell og videre over land til Oslo, hovedstaden, og til andre innlandsbyer. Men i få tilfelle binder disse veier kystbygdene sammen på en slik måte at en moderne transport kan komme de titusener av småbrukerfamilier til gode som arbeider på sine bruk langs kysten, og på det utall av øyer som skjærer nesten hele kystlinjen, og som dermed skaper en trygg passasje for mindre skip og fiskefartøyer der de kan være i le for Nordsjøstormene. Disse mennesker bruker sjøen som framkomstmiddel når de skal på torget med sine varer eller selv gjøre innkjøp, når de skal besøke grannene sine eller være med på en fest. Når en sammenlikner disse tilhøvene med livstilhøvene på de fleste steder i U. S. A. og Canada, får man en bedre forståelse av hvor høyt det norske folk setter fridommen, og hvor langt de er rede til

å gå for å holde sin plass i solen, for å arbeide fritt, for å leve og dyrke sin Gud i fred.

Når man tar i betraktning den plass Norge inntar på fiskeriområdet, er det logisk at representanter fra Nyfundland, Island og Canada kom til å anmode den norske regjering, gjennom fiskeridirektøren, om å innby representanter fra denne næringsgren og observatører fra regjeringene i alle saltfiskeeksporterende land til en konferanse i Norge. Formålet skulle være å drøfte et internasjonalt samarbeid for å mestre de problemer man står overfor i denne viktige del av næringsgrenen. Møtet som ble holdt i Bergen den 23. september 1946, tok opp igjen de drøftelser som ble påbegynt i London i 1939. Representanter fra de land som eksporterer fisk, overveide den gang hva som kunne gjøres for å få i stand et samarbeid som ville eliminere hensynsløs konkurranse, da en slik konkurranse har ødeleggende virkning på næringsgrenen og ruinerer folk som lever av sjøen.

Tunge dager.

Når en minnes de sørgelige dagene like før krigen, da en almen depresjon knuget produsentene i fiskeri-

bransjen verden over, er det lett å forstå hvorfor representantene for fiskerinasjonene gjerne deler den mening at det er av vesentlig betydning å få i stand et internasjonalt samarbeid med hensyn til omsetningen av fiskeriproduktene.

Klippfisk har kanskje den dypeste rot i den tradisjonelle handel i de land som driver sjøfiske. Den første eksport fra Canada besto nettopp av dette produkt. Det var dette produkt som særmerkte den tidlige kolonisering av Nyfundland, og det har siden utgjort en stor del av landets handel. Den er et produkt som har vital betydning for Island, Norge og Færøyane, og den er en viktig faktor i fiskehandelen både i England og Frankrike. Den er et grunnnæringsstoff i kostholdet til millioner av mennesker som lever i et varmere klima, innbefattet noen av Middelhavslandene, de karibiske land og Sør-Amerika. Den er et så viktig produkt at i begynnelsen av den 2. verdenskrig var den en av de tingene som først kom med i et internasjonalt rasjoneringsystem, og et av de få produkter som ble gjenstand for en avtale som gikk ut på å opprettholde en internasjonal pris.

Om kvelden den 26. september var storkjøpmennene i den historiske sjøby Bergen — de var alle medlemmer av Bergens Handelsforening — verter for representantene for saltfisk-bransjen fra 8 produserende og eksporterende land. Blant disse representanter var det en stor delegasjon av norske produsenter og eksportører som kom fra de mange byer og bygder langs kysten fra Hammerfest, godt og vel innenfor Polarsirkelen, sørover til Skagerak-kysten, der Oslo, hovedstaden ligger.

Makeløs gjestfrihet.

Den gjestfrihet som medlemmene av Handelsforeningen synte, svarte fullt ut til landets tradisjoner. Disse folk er kjent for sin reserverte høflighet, som forsvinner så snart man har nådd fram til en gjensidig forståelse av prinsippene for sannhet, ærlighet og toleranse, og dermed åpenbarer de den vennskapsvarme som det norske folk har fått i vuggegave. Det var disse egenskapene som hjalp dette fridomselskende, arbeidssomme og strevsomme folk, som er så glad i sitt hjem, til å holde ut gjennom de lange, harde og bitre år, i en periode da Norge var isolert fra utenverdenen, kuert og okkupert av horder av hunner som tyranniserte landet ved hjelp av naziveldets krigsmaskin. Gjestene som var samlet ved denne anledning, kom fra Frankrike, Danmark, Island, Storbritannia, Nyfundland, Færøyane og Canada.

For enkelte nordmenn av den eldre generasjon ville denne begivenhet kanskje minne om historien de lærte i barndommen, der det berettes om en liknende histo-

risk periode, da Bergens-borgerne kastet av Hansååket. Det var i hin tid da det politiske og kommersielle forbund av tyske kjøpmenn med makt skapte sin egen bydel i havnebyen Bergen, og rådde med uinnskrenket makt over landets handelsliv gjennom flere desennier utover i det 15. århundre.

En lang rekke av hus som ble bygd i hanseatenes velmaktstid, står ennå som en påminning fra den tid da Bergen var kommersielt ufri. I året 1536 ble hanseatenes monopol lagt under kontroll av de norske myndigheter, og borgerne i Bergen kunne igjen overta ledelsen i sin egen by. Til minne om denne hending bygde man et nytt rådhus i 1562. Bygningen benyttes ennå av bystyret.

Den canadiske delegasjon var stolt fordi den hadde fått det privilegium, sammen med representanter fra vennligsinnete, men konkurrerende land, å bryte brodet med Bergens kjøpmenn, å ta del i deres befrielse fra nazitrelldommen, og igjen å kunne overveie et internasjonalt samarbeid i verdenshandelen.

Det ville være helt umulig å ta del i drøftelsene på konferansen i Bergen uten å bli slått av den uhyre store betydning som fiskeriene har for nasjonaløkonomien i land som Norge, Island og Nyfundland. Disse tre land er sammen ansvarlig for størstedelen av den klippfisk som produseres i hele verden. Men i disse land opererer fiskeriene i samarbeid med systemer under regjeringskontroll, og har således lett for å gå sammen for å hindre gjentakelse av slike tilhøver som rådde like før krigen. I andre land er man avhengige av frivillige avtaler mellom produsentene når det gjelder å oppgi noe av selvstendigheten, slik at man kan utarbeide metoder for å hindre en hensynsløs konkurranse i å ødelegge lønnen til de folk som er med å produsere, tilvirke, skipe og omsette produkter fra de internasjonale fiskeriene.

Konferansen i Bergen sluttet med den tilråding at organisasjonene innenfor denne gren i hvert av de eksporterende land blir enig om å opprette et sentralkontor i London. Kontoret skal være under jurisdiksjon av en ledende komité som skal ha representanter fra hvert av landene. Formålet med det foreslåtte kontor er å utveksle faktiske opplysninger til å brukes i statistikken for produksjon, omsetning, lagrer og import. Videre må formålet være å konferere om ensartete kontrakter, og ellers å samarbeide for å produsere mest mulig klippfisk og å fremme salget av denne under fri konkurranse på alle verdensmarkeder.

Samarbeid er nødvendig.

Konferansen sluttet seg også til det vedtak som ble gjort på FAO-konferansen i København den foregående uke, og som agiterte for størst mulig pro-

duksjon, effektiv distribusjon og effektiv bruk av viktige næringsstoffer. Når man betrakter den vedvarende matmangel i verden og de tekniske overskudd som kan oppstå på grunn av manglende kjøpekraft i mange land, er det nødvendig å opprettholde et intimt samarbeid mellom klippfiskhandelen og FAO.

Da Bergens Handelsforening hadde en tilstelling for representantene, som var kommet til konferansen for å drøfte spørsmål angående klippfiskbransjen, hørte det således svært godt at man hadde fått som gjest og taler dr. D. B. Finn, direktør for fiskeriavdelingen i FAO.

Dr. Finn ga i talen sin et oversyn over den utvikling som førte til opprettelsen av FAO. Han berørte de drøftelser angående ernæringsspørsmålet som fulgte den 1. verdenskrig, og det arbeid som ble utført av Folkeforbundet. Han forklarte bakgrunnen til de forhold som fikk avdøde president Franklin D. Roosevelt til å få i stand et internasjonalt møte i Hot Springs, og han fulgte utviklingen av FAO gjennom Quebec-konferansen til den 2. konferansen som ble holdt i København.

Under behandlingen av matproblemet i verden refererte dr. Finn til hva statistikere og ernærings eksperter har regnet ut, nemlig at ut fra en fullgod ernæringsbasis vil det i noen år framover være mangel på alle slags matvarer. For hele verdens vedkommende antyder foreløpige spådommer at det vil mangle 21 pst. korn, 45 pst. kjøtt, 100 pst. melk, 163 pst. frukt og grønnsaker, 80 pst. belgfrukter, 27 pst. rotfrukter, 12 pst. sukker og 24 pst. fett, noe som viser hvor nødvendig det er å øke produksjonen av alle slags matvarer så meget som mulig. Dette, sa han, kunne bare oppnås ved at arbeidskraften i industrien blir effektivt utnyttet til produksjon av de redskaper som brukes i produksjonen og distribusjonen av varene. Derfor bør verden ha oppmerksomheten vendt mot en full utnyttelse av arbeidskraften, som ville skape kjøpekraft og sette folk i stand til å skaffe seg den nødvendige ernæring, husrom og klær til livets opphold. Dersom denne syklus ble opprettholdt ville man forebygge en depresjonsperiode som den vi hadde før krigen, da kjøpekraften gikk sterkt ned med den følge at det teknisk sett oppsto overskudd i matvareproduksjonen. Resultatet var at bomull ble pløyd ned, kaffe brent, og jord ble liggende unyttet.

Dr. Finn sa videre: »Det vesle gram brøk som har vært gjort av de organisasjoner som representerer matvareproduksjonen i verden, har i årevis druknet i lyden fra andre hold. De andre industrigrenene har dominert, og fiskere og bønder har bare spilt annen fiolin.«

Det vil bli FAO's oppgave å sørge for tilgjengelig kunnskapsstoff angående produksjonen av matvarer, ernæring, distribusjon og tilberedningsteknikk. FAO må ellers se til at man får så god orientering som mulig i fiskerispørsmål, innbefattet maksimalutnyttelsen av de nåværende fiskefelt og driften på nye, overensstemmende med de prinsipper som går ut på å verne bestanden. Den neste oppgave må være å fremme bruken av moderne metoder, eksperimenteringen med nye og bedre redskaper, og å oppmuntre havforskningen. FAO vil også forsøke å få regjeringene til å ta bort alt som stenger for den frie handel og å gi underutviklede land hjelp i form av tekniske råd og opplysninger av vitenskapelig art.

»Velstand kan ikke deles opp,« sa han. »Overflod kontra nød varsler undergang for alle og krever en samlet og videre interesse både fra regjeringenes og fra folkets side.«

Det budskap som dr. Finn bar fram, hadde en stimulerende virkning på de menn som tror at praktisk idealisme kan settes ut i livet. I ordene hans så de en utfordring til å konsentrere sine anstrengelser om et internasjonalt samarbeid når de skulle utarbeide de langsiktsplaner som gikk ut på å gjøre livet lettere. De ble advart mot å gi etter for en *laissez-faire*-innstilling og å tro at et foreslått internasjonalt maskineri som skal ta seg av samarbeidet mellom nasjonene, er noe universal middel som kan gjøre mirakler. De ble anmodet om å ofre så meget av sin individuelle frihet som var nødvendig for å nå det store mål, nemlig: trygghet og framgang for næringsgrenen som helhet.

En hyldest skrevet på himmelen.

Da man tok farvel med Bergen følte man en ubendig trang til å skrive på himmelen et budskap til alle de byer og alle de land som har unngått krigens redsler, og fortelle dem om Norges bidrag til seiren. Man følte det nesten som en plikt å syne fram for regjeringene og for næringslivets menn i ethvert vennligsinnede land det eksempel som er å finne hos et seiersrikt, hardført og strevsomt folk som har satt seg for at den varige fred som nasjonene selv holder i sin hånd, den fred skal ikke gå tapt ved at man ikke evner å dra lærdom av fortidens mistak.

Framfor alt følte man en trang til å si: »Takk, Norge, for velgjort arbeid,« og å overbringe en takk fra kanadiske mødre til de norske kvinner for det mot og den medkjensle de synte da de nedla blomster på gravene til de kanadiske flygere på en kirkegård i Bergen. Med fare for sitt liv la disse kvinner om natten blomster på gravene til disse helter som falt

Utførselen av fisk og fiskeriprodukter i september 1946 fordelt på land.

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgaver.

	Sept. tonn	Jan./sept. tonn		Sept. tonn	Jan./sept. tonn		Sept. tonn	Jan./sept. tonn
<i>Fersk sild i alt</i>	1 818	52 169	Uruguay	46	251	<i>Sildemel og fiske-</i> <i>mel i alt</i>	508	6 753
Belgia	—	622	Palestina	—	217	Belgia	350	350
Færøyane	—	68	Andre land	24	182	Danmark	—	789
Frankrike	—	1 053				Nederland	—	1 945
Irland	—	51	<i>Salt sild i alt</i>	2 884	92 662	Sveits	158	158
Sverige	39	871	Danmark	213	488	Sverige	—	3 313
Storbritannia	—	17 136	Finnland	24	621	U. S. A.	—	198
Tyskland	1 774	32 313	Frankrike	—	1 035	<i>Dampmedisintran</i> <i>I alt</i> hl	6 375	90 744
Palestina	4	54	Polen	—	9 029	Belgia	218	3 369
			Sovjetsamveldet	—	13 551	Bulgaria	—	3 020
<i>Fersk fisk i alt</i>	2 339	19 122	Storbritannia	—	1 628	Danmark	386	1 387
Belgia	61	986	Sverige	2 325	7 350	Finnland	—	164
Frankrike	169	4 694	Tsjekkoslovakia	2	3 327	Frankrike	506	4 745
Nederland	—	176	Tyskland	30	53 979	Italia	670	6 617
Storbritannia	206	3 444	U. S. A.	255	1 199	Nederland	1 140	4 897
Sveits	18	81	Palestina	9	259	Polen	—	10 119
Sverige	—	273	Andre land	26	196	Sveits	577	1 414
Tyskland	1 620	7 004				Sverige	64	15 067
Palestina	225	319	<i>Fisk saltet i alt</i>	66	31 878	Tsjekkoslovakia	861	19 588
Andre land	39	71	Belgia	—	66	Canada	56	783
			Frankrike	—	4 487	U. S. A.	1 271	10 868
<i>Tørrfisk i alt</i>	2 291	6 260	Hellas	—	4 694	Cuba	16	637
Belgia	—	450	Italia	—	13 018	Mexico	—	492
Italia	1 800	4 202	Nederland	—	183	Argentina	27	792
Nederland	15	475	Sverige	50	613	Brasil	—	825
Sør-Afrika-Samb	—	15	Sovjetsamveldet	—	4 268	Columbia	—	410
Br. V. Afrika	30	593	Tyskland	—	3 469	China	435	3 128
U. S. A.	317	327	U. S. A.	—	955	Palestina	—	216
Cuba	—	8	Andre land	16	125	Hong-Kong	22	317
Argentina	15	37				Andre land	126	1 889
Andre land	114	153	<i>Fiskehermetikk ialt</i>	5 207	1)21 836	<i>Annen tran i alt</i> hl	7 574	80 503
			Belgia	15	966	Belgia	426	9 740
<i>Klippfisk i alt</i>	3 604	20 175	Frankrike	73	1 800	Danmark	2 635	12 111
Italia	—	1 551	Polen	1 036	1 352	Finnland	—	2 071
Portugal	1 640	7 916	Storbritannia	2 447	9 107	Hellas	—	590
Spania	7	1 744	Sverige	22	55	Italia	127	986
Port. Afrika	108	355	Tsjekkoslovakia	61	207	Nederland	98	2 491
Cuba	724	3 963	Palestina	57	317	Sveits	467	4 709
Mexico	214	473	U. S. A.	1 422	7 693	Sverige	1 002	18 060
Argentina	215	955	Andre land	74	1)339	Tsjekkoslovakia	2 787	21 643
Brasil	626	2 570				U. S. A.	—	5 645
						Palestina	—	800
						Andre land	32	1 666

1) Tallet er rettet.

på norsk jord. Hver dag ble blomstene tatt bort etter ordre fra de tyske militærmyndigheter, men de kom igjen og igjen. Da de tyske seierherrene truet med døden alle som ikke adlød ordren, ble mynter lagt ned i stedet for blomster. Til slutt sviktet moralen hos de offiserer som skulle håndheve forordningen, og blomstene tok til å vise seg igjen.

En takk til Norge.

Vi uttrykker vår takk til fiskeriministeren og hans stedfortreder som gjennomgikk redslene i en tysk konsentrasjonsleir i to år. Vi takker også fiskeridirektøren og de andre i administrasjonen, og vi takker

kjøpmennene i Bergen og ellers alle de som arbeider i fiskerinæringen i Norge. Den kanadiske delegasjon vil alltid minnes Norge og være stolt av sitt vennskap med dette land, og den vil alltid bevare sin beundring for det norske folks innsats og djervskap.

Enhver norsk-kanadisk borger kan være stolt av sitt fødeland, et land som er lite og likevel så stort. Den nasjonale tenkemåte som er karakteristisk for det norske folk, spiller en stor rolle ved å stikke ut en kurs for menneskeheten som går ut på å sette til side egennytten og priavte privilegier og i stedet opprettholde menneskeverdigheten i et samfunn som lever i fred.

Norges utførsel av fiskeprodukter fra 1. juli til 30. november 1946 og uken som endte 30. november.

Tollsteder	Vårsild		Fetsild og skåret sild tnr.	Størsild tnr.	Islands sild tnr.	Brisling tnr.	Klippfisk i alt tonn	Tørrfisk i alt tonn	Rogn tnr.	Damp-tran tnr.	Rå-tran tnr.	Blank tnr.	Brun Blank tnr.	Brun tnr.	Haitran tnr.	Hval-olje tnr.	Hval-olje tonn	
	Saltet tnr.	Flekkesild tnr.																
Fredrikstad ¹⁾	—	—	—	—	—	330	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Oslo ²⁾	—	—	118	—	—	—	4	1	30	6 370	—	1 566	6 328	51	147	302	1 603	
Kristiansand	64	—	—	—	—	—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Egersund	5 267	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Stavanger ³⁾	1 369	—	—	1 240	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kopervik	7 737	303	—	29 856	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skudenes	9 606	—	—	5 386	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Haugesund ⁴⁾	32 437	169	—	23 296	5 308	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Bergen ⁵⁾	7 621	50	6 518	7 087	13 390	—	899	5 857	11 545	32 974	50	9 710	2 748	25	1 133	—	154	
Florø	—	—	1 744	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Måløy	—	—	—	547	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ålesund	4 393	—	—	18 166	—	—	21	—	5 714	23 078	592	665	164	535	418	—	—	
Molde	—	—	—	3 322	—	—	4 407	476	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kr.sund ⁶⁾	332	—	10	700	—	—	9 300	126	6 264	647	—	9 167	719	—	—	—	—	
Trondheim ⁷⁾	—	—	9 260	—	—	—	383	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Bodø ⁸⁾	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Svolvær ⁹⁾	—	—	500	—	—	—	3	61	2 446	—	—	9 900	587	—	—	—	—	
Tromsø	—	—	258	—	—	—	2	63	—	18	—	622	582	287	56	—	84	
Andre ⁹⁾	663	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	69 489	522	18 408	40 697	92 581	330	15 043	8 716	25 999	63 087	642	12 820	11 128	898	1 754	874	1 687	724
I uken	79	—	1 778	10	6	—	95	272	1 972	3 559	—	2 325	174	—	—	—	—	2

Tollsteder	Herdet spisefett tonn	Sel-tran tnr.	Sildolje tnr.	Sild, fersk tonn	Sild, fersk Sild, røykt kg	Makrell, saltet tnr.	Makrell, fersk tonn	Laks, fersk kg	Levende ål kg	Annen fersk fisk tonn	Hummer kg	Reker kg	Fisk, saltet tonn	Silde, mel tonn	Tor-skemel tonn	Annet mel tonn	Sel-skinntonn	Herm-tikk tonn
Oslo	—	1 309	199	—	—	—	—	—	—	2	—	14 071	2	—	—	—	—	72
Kristiansand	—	—	—	—	—	—	—	—	177	57	70 064	14 285	3	—	—	—	—	6
Egersund	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28 691	—	—	—	—	—	—
Stavanger	—	—	—	679	—	—	343	58	1 458	138	88 910	155 392	—	—	—	100	—	6 005
Kopervik	—	—	—	163	—	—	20	—	1 200	1	—	3 756	—	—	—	—	—	105
Skudenes	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haugesund	—	—	—	269	40 872	—	85	—	3 780	70	500	—	—	—	—	—	—	919
Bergen	—	3 373	1 702	775	255 750	—	—	9 316	74 543	2 706	26 520	14 466	581	223	—	31	115	2 763
Florø	—	—	—	—	—	—	—	—	—	103	—	—	—	—	—	—	—	80
Måløy	—	—	—	428	—	—	—	140	368	443	—	6 688	179	—	—	—	—	19
Ålesund	—	1 072	90	559	554 397	—	—	—	—	1 179	—	9 412	3 072	—	—	—	10	97
Molde	—	—	—	1 184	—	—	—	—	15 600	56	—	5 958	1 536	—	—	—	—	137
Krist.sund	—	—	—	7 425	—	—	11	3 927	—	663	3 344	40 772	56	—	—	—	—	756
Trondheim	—	—	—	1 178	—	—	—	—	—	1 061	—	—	—	—	—	—	—	—
Bodø	—	—	—	28	—	—	—	—	—	470	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær	—	—	—	228	—	—	—	—	—	1 797	—	—	—	—	—	—	—	—
Tromsø	—	—	—	34	—	—	—	—	19 305	995	—	—	1 734	100	—	—	—	68
Andre	—	—	141	—	—	20	35	2 269	—	320	45 585	48 735	1	400	—	—	—	—
I alt	10 079	5 754	2 134	5 525	858 444	2 938	494	16 056	134 531	10 060	253 814	380 993	7 483	223	2 200	504	125	11 074
I uken	125	18	—	111	51 764	—	—	—	46	357	28 589	7 745	773	—	200	—	—	195

¹⁾ 4 191 kg krabbe. ²⁾ 202 tnr. stearin, 328 tnr. bottlenosetran. ³⁾ 94 tnr. tangmel. ⁴⁾ 8 062 kg haffinner. ⁵⁾ 1 923 tnr. annen tran, benmel, 400 kg krabbe, 50 tnr. blåvaltran. ⁶⁾ Veterinærtran. ⁷⁾ 80 160 kg saltet hvalspekk, 115 879 kg krabbe. ⁸⁾ 409 tonn hvalnordsjøisild. ⁹⁾ 1 160 kg sildemelke, 879 kg hvalrosshuder. ¹⁰⁾ 100 tonn rogn. ¹¹⁾ 1 065 kg fersk rogn.

FIRMANYTT.

Generalforsamling i F. F. F.

Finnmark Fiskeprodusenters Fellessalg holdt generalforsamling i Hammerfest 21. november under ledelse av styrets formann, konsul Ing. Valle, Vardø. Beretning og regnskap for årene 1941—45 ble referert og enstemmig godkjent.

Etter det »Nordlys« korrespondent i Hammerfest får opplyst ved henvendelse til direktør Østgård, har Fellessalget hatt et meget godt år i 1945. Den økonomiske stilling må sis å være tilfredsstillende.

Tidligere har Fellessalgets virksomhet omfattet tørrfisk og saltfiskproduksjonen i Finnmark. Det ble nå vedtatt å danne en egen ferskfiskavdeling under Fellessalgets administrasjon med sikte på å få ferskfiskeeksporten i Finnmark under bedre kontroll. Disponent for den nye avdeling vil bli ansatt snarest.

Det ble fattet vedtak om å tegne aksjer for 20 000 kroner i A/S Nord-Norsk Fraktrederi, Tromsø, og for 5000 kroner i aksjer i A/S Filetprodukt, Bergen.

Ved valgene fikk styret denne sammensetning: Formann konsul Ing. Valle, Vardø. Øvrige styremedlemmer Edv. Fjærtøft, Berlevåg, Johan Grønnslett, Gamvik, Emil Kittelsen, Kjøllefjord, Olaf Bull, Repvåg og Håkon Korsnes, Storekorsnes.

Den Norske Ferskfiskrute A/S.

I nærmeste framtid vil det bli sendt ut innbydelse til offentlig aksjetegning i Den Norske Ferskfiskrute A/S, forteller formannen i styret Astrup Holm til »Tromsø«. Om trent hele den kapital som var tegnet underhånden, ca. 600 000 kroner, er nå innbetalt. Det er utelukkende nordnorske fiskere og tilvirkere og andre som står bak dette beløp.

Ellers opplyser Holm at en nå har sikret seg kontrakt på 8 måneders levering av maskineri til de to skip selskapet har bestilt. Etter dette vil de da kunne tas i bruk ved begynnelsen av lofotsesongen 1948.

De to andre kjøleskipene som en vil bygge har det vært meget vanskelig å få verkstedsplass til. Men en arbeider videre med saken.

Sammenslutningen av norske dyppfryserier konstituert under navn »Andelslaget Norsk Frossenfisk«.

Oslo — NTB. — Sammenslutningen av norske dyppfryserier, Andelslaget Norsk Frossenfisk, er konstituert og holder i disse dager styremøte i Oslo. Som admistrerende direktør er ansatt herr Emil Pettersen. Direktør S. Bartz-Johannessen, Bergen, er formann i styret, som for øvrig har følgende sammensetning:

Konsul B. Heide, Kristiansund, disponent Johs. Jacobsen, Trondheim, ingeniør Eilert Schølberg, Bodø og disponent Harald Rysst, Melbo. Stortingsmann Cato Sverdrup er formann i andelslagets råd, som består av representanter for distriktene, fiskeriorganisasjonene og staten, 10 i alt.

Det betones at andelslaget ikke skal være en salgssentral eller noe monopolforetakende. Det skal løse de fellesoppgaver som byr seg. Produsentene skal selge sine varer under egne merker, forsynt med et kvalitetsstempel fra andelslaget.

Det later til at andelslaget får 100 prosent tilslutning fra produsentene. Det opplyses at salgsmulighetene for kommende sesong ligger meget gunstig an, melder N. H. og S. T.

Vi ber

alle bedrifter i fiskebransjen om å sende bilder fra sitt virke. — Båter, redskaper, fiskebruk, fabrikker, — alt interesserer.

Fiskets Gang

Engelsk mål og vekt omgjort til norsk:

1 pund = 0,454 kg

1 cwt = 50,8 »

1 stone = 6,35 »

1 cran = 170,47 liter

1 gallon = 4,54 »

1 tonn = 1016 kg

1 barrel = 121,2 liter